

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

- uchylenie w całości wyroku z dnia 8 marca 2023 r. w sprawie T-235/21 Bułgaria/Komisja (EU:T:2023:105) i wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie lub, tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania..

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona je wnosząca podnosi dwa zarzuty.

1. Sąd naruszył prawo dokonując wykładni art. 52 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013⁽¹⁾ i art. 34 rozporządzenia nr 908/2014⁽²⁾ w związku z art. 52 ust. 1 i art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013 a także obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 296 TFUE, zasadę dobrej administracji i lojalnej współpracy, a w konsekwencji doszedł do błędnego wniosku, że nie naruszono prawa Republiki Bułgarii do obrony i gwarancji proceduralnych wynikających z procedury kontroli zgodności rachunków, obowiązku uzasadnienia środków, zasady dobrej administracji i lojalnej współpracy. Uzasadnienie wyroku jest niewystarczające i niewłaściwe, ponieważ Sąd nie ocenił wszystkich istotnych okoliczności faktycznych i argumentów państwa bułgarskiego.
2. Sąd naruszył prawo, dokonując wykładni art. 54 ust. 5 lit. a) i c) w związku z art. 54 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013, uznając, że w niniejszej sprawie 18-miesięczny termin przewidziany w art. 54 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013 rozpoczął bieg „po otrzymaniu przez agencję płatniczą” sprawozdań końcowych OLAF-u. Orzeczenie sądu zawarte w pkt 76–78 wyroku w sprawie T-235/21 jest sprzeczne z utrwalonym orzecznictwem, zgodnie z którym decyzje na podstawie art. 52 rozporządzenia nr 306/2013 są wydawane w następstwie postępowania kontradyktoryjnego, a różne dokumenty wymieniane w toku postępowania administracyjnego są dokumentami przygotowawczymi do wydania decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347, 2013, s. 549).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 908/2014 z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. L 255, 2014, s. 59).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 marca 2023 r. w sprawie T-324/21, Harley-Davidson Europe Ltd i Neovia Logistics Services International/Komisja, wniesione w dniu 11 maja 2023 r. przez Harley-Davidson Europe Ltd i Neovia Logistics Services International

(Sprawa C-297/23 P)

(2023/C 235/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Harley-Davidson Europe Ltd i Neovia Logistics Services International (przedstawiciele: E. Righini, avvocato i S. Völcker, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, oraz

— obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w postępowaniach przed Trybunałem i Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do dokonanej przez Sąd wykładni art. 33 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „UCC-DA”). Sąd nie dokonał oceny celu i kontekstu art. 33 UCC-DA, niesłusznie naruszył prawo podmiotów gospodarczych do ustosunkowania się do środków polityki handlowej Unii Europejskiej poprzez relokację ich działalności produkcyjnej i błędnie zinterpretował standard dowodowy niezbędny do przeniesienia ciężaru dowodu na wnoszące odwołanie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do wniosku Sądu, zgodnie z którym art. 33 UCC-DA nie wykracza poza zakres uprawnień przekazanych Komisji na mocy art. 62 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ⁽²⁾ ustanawiającego unijny kodeks celny.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa wnoszących odwołanie do dobrej administracji. Sąd niesłusznie potwierdził zaskarżoną decyzję, mimo że stwierdził naruszenie prawa wnoszących odwołanie do bycia wysłuchanym i popełnił błąd stwierdzając, że czas trwania postępowania Komisji, w tym okres wszczęcia formalnego postępowania, nie był nadmierny z naruszeniem zasady rozsądnego terminu i uzasadnionych oczekiwań wnoszących odwołanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. 2015, L 343, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (UE) nr 952/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).